

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μετάφραση

Νόμισε πως ερχόταν προς αυτόν άνθρωπος με πελώριο μέγεθος και βρώμικο πρόσωπο, όμοιος με εικόνα πεθαμένου. Αυτόν μόλις ο Κάσσιος είδε, τον έπιασε φόβος και το όνομά του επιθύμησε να ακούσει. Εκείνος απάντησε πως ήταν ο Πλούτωνας.

Κατά το Λατινικό πόλεμο ο Τίτος Μάνλιος ο ύπατος καταγόμενος από αριστοκρατική γενιά είχε την αρχηγία στο στρατό των Ρωμαίων. Όταν αυτός κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη. Αλλά λίγο αργότερα ο γιος του πέρασε έφιππος μπροστά από το στρατόπεδο των εχθρών και με αυτά τα λόγια προκλήθηκε σε μάχη από τον αρχηγό των εχθρών.

Η οργή δεν πέρασε από σένα ενώ πατούσες τα σύνορα της πατρίδας; Παρόλο που είχες φτάσει με εχθρική και απειλητική διάθεση, γιατί δε σου πέρασε (από το μυαλό σου), όταν η Ρώμη έγινε ορατή (βρέθηκε σε θέα): «μέσα σε εκείνα τα τείχη υπάρχουν το σπίτι και οι θεοί μου, η μάνα, η σύζυγος και τα παιδιά (μου)»; Επομένως αν εγώ δεν είχα γεννήσει, η Ρώμη δε θα πολιορκούνταν αν δεν είχα γιο, αφού πέθαινα (στο θάνατο μου) θα ήμουν ελεύθερη σε ελεύθερη πατρίδα. Εγώ τίποτα δεν μπορώ πια να πάθω ούτε θα είμαι για πολύ ακόμα τόσο δυστυχισμένη: αντίθετα όμως, αν συνεχίσεις, αυτούς τους περιμένει ή πρόωρος θάνατος ή μακρόχρονη σκλαβιά.

B1

ingentis	: ingenter
facie	: facies
similem	: simillimo
quem	: quae
exercitui	: exercitus
proelio	: proeliis
minaci	: minaciora
illa	: illud
penates	: penatium
nihil	: nulli rei

diu	: diutius
miserrima	: miser
hos	: hac
mors	: morte
servitus	: servitutis

B2α.

existimavit	: existimem
venire	: veniendo
aspexit	: aspice
concepit	: concipient
praefuit	: praeesse
abiret	: abisset
abstinerent	: abstenturam
haberem	: habebuntur
pati	: passuram esse
possum	: possitis

B2β.

Ενεστώτας	: ingrediamur
Παρατατικός	: ingrederemur
Μέλλοντας	: ingressuri simus
Παρακείμενος	: ingressi simus
Υπερσυντέλικος	: ingressi essemus
Σ. Μέλλοντας	: –

Γ1α.

magnitudinis	: γενική της ιδιότητας στο hominem
consul	: παράθεση στο T.Manlius
aliquando	: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα
abiret	

- animo** : αφαιρετική οργανική που δηλώνει τρόπο, προσδιορίζει το perveneras.
- miserrima** : κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο ego μέσω του futura sum που ανήκει σε συνδετικό ρήμα.

Γ1β.

Respondit ille se esse Orcum:

Το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου **esse** είναι η προσωπική αντωνυμία γ προσώπου **se**. Δηλώνει **άμεση αυτοπάθεια** και αναφέρεται στο υποκείμενο του ρήματος **respondit** που είναι το **ille**. **Αν και έχουμε ταυτοπροσωπία** το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου γνωρίζουμε ότι **τίθεται πάντοτε σε πτώση αιτιατική και δεν παραλείπεται** ούτε και στη περίπτωση της ταυτοπροσωπίας **γιατί υπάρχει λατινισμός στην σύνταξη του ειδικού απαρεμφάτου.**

Ego nihil iam pati possum

Το υποκείμενο στο τελικό απαρέμφατο **pati** είναι το **ego** **γιατί έχουμε ταυτοπροσωπία.**

Γ1γ.

Dux hostium his verbis proelio filium lacessivit

Γ1δ.

qui natus erat

dum tu ingrederis

Γ2α.

si pergis: υπόθεση (οριστική Ενεστώτα)

manet: απόδοση (οριστική Ενεστώτα)

Ο υποθετικός λόγος δηλώνει **υπόθεση Ανοικτή στο παρόν**

Υπόθεση αντίθετη προς την πραγματικότητα για το παρελθόν

si perrexisses: υπόθεση (Υποτακτική Υπερσυντελικού)

mansisset: απόδοση (Υποτακτική Υπερσυντελικού)

Υπόθεση δυνατή ή πιθανή για το παρόν- μέλλον

si pergas: υπόθεση (Υποτακτική Ενεστώτα)

maneant: απόδοση (Υποτακτική Ενεστώτα)

Γ2β.

Η δευτερεύουσα Υποθετική πρόταση θα μετατραπεί σε **Υποθετική μετοχή, η οποία θα είναι συνημμένη στο Υποκείμενο της κύριας πρότασης γι αυτό και θα τεθεί σε πτώση Ονομαστική**

Non habens filium, libera in libera patria mortua essem.

Γ2γ.

Quem simul aspexit Cassius :

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο των κύριων προτάσεων με ρήματα το concepit και το audivit. **Εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο simul (δηλώνει το προτερόχρονο).** Έχει γίνει πρόταξη του αντικειμένου quem για λόγους έμφασης. **Εκφέρεται με έγκλιση οριστική γιατί δηλώνει μόνο το χρόνο και τίποτε άλλο (μας ενδιαφέρει μόνο από χρονική άποψη).** Χρόνου παρακειμένου γιατί δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Cum aliquando castris abiret :

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα. Εισάγεται με τον ιστορικό ή διηγηματικό cum (χρήσιμος για τις διηγήσεις του παρελθόντος). Εκφέρεται με έγκλιση Υποτακτική γιατί ο ιστορικός cum υπογραμμίζει την βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια πρόταση και δημιουργεί σχέση αιτίου και αιτιατού ανάμεσά τους (είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου που υπάρχει στην υποτακτική). Χρόνου παρατατικού γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (edixit) και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν.